

Pressemelding fra: Nettverk mot menns vold mot kvinner

Til klagenemnda for likestilling og media

Oslo 10.11.04

Mangler Klagenemnda for likestilling innsikt og kunnskap om likestilling?

Nemnda har i møte 2. november 2004 uttalt at det ikke foreligger tilstrekkelige saklige og akseptable grunner for å gi voldsutsatte kvinner og barn forrang i utlendingsforskriften § 37 sjette ledd. Det er svært kritikkverdigg at nemnda ikke evner å se at kjønns spesifikke rettigheter og regler er utarbeidet med det formål å beskytte og styrke voldsutsatte kvinner og deres barn sine rettigheter. Vi anmoder nemnda om å trekke sin uttalelse tilbake.

Når likestillingsloven åpner for særbehandling av det ene kjønn, er det et klart signal fra myndighetenes side om at de innser og vil beskytte noen kvinner som er i spesielt sårbar situasjon. Dette ble det tatt hensyn til i utformingen av utlendingsforskriften der målet er å sikre at utenlandske kvinner med oppholdstillatelse i familiegjeforening ikke skal se seg tvunget til å bli i et ekteskap/samboerforhold der hun eller eventuelle barn blir mishandlet, av frykt for å miste sin oppholdstillatelse i Norge.

Bakgrunn for uttalelsen til nemnda er at Forum for Menn og Omsorg (FMO) har klaget Likestillingsombudets avgjørelse om at utlendingsforskriften § 37 sjette ledd **ikke** er i strid med likestillingslovens § 3 inn for nemnda. Likestillingsombudet mente så at forskjellsbehandlingen har en saklig og akseptabel forklaring og dermed er lovlig.

Nemnda påstår at de ikke har tatt stilling til om det finnes noen faglig grunnlag for påstandene som FMO har fremmet. FMO påstår at omfanget av vold mot kvinner og barn ikke er vesentlig større enn vold som rettes mot menn, samt at det foreligger et stort antall falske anmeldelser fra voldsutsatte kvinner. Når nemnda ikke tar stilling til de udokumenterte påstandene fra FMO, er den med på å så tvil om at menns vold mot kvinner er et samfunnsproblem av stort omfang.

Det er samtidig kritikkverdigg at nemnda ikke har satt seg inn i nye rapporter som viser at det har vært en sterk økning av menn som finner sin ektefelle i utlandet. Denne endringene har også krisesentrene erfart de siste årene. Det er et beklagelig faktum at flere og flere av kvinnene og deres barn, som kommer til landet på familiegjeforening, må flykte til et krisesenter på grunn av vold. Samtidig vet vi at mørketallene er store.

Det er svært betenkelig at nemnda ikke evner å se viktigheten av og behovet for å styrke voldsutsatte kvinners rettssikkerhet. Utenlandske kvinner som bryter ut av et voldelig ekteskap mister sitt oppholdsgrunnlag dersom ekteskapet brytes før det er gått tre år. Denne situasjonen er svært kjønns spesifikk. Særbehandlingen av voldsutsatte kvinner i utlendingsforskriften §37 sjette ledd er et tiltak for å gjøre det mulig for disse kvinnene å forlate en voldelig mann uten å risikere deportasjon. Dette er et uttrykk for justismyndighetenes klare ønske om at mishandlede kvinner og deres barn kommer seg ut av voldelig forhold.

Vi anmoder nemnda om å straks trekke sin uttalelse tilbake. Nemnda bør prioritere å arbeide for å styrke likestilling i stedet for å svekke kvinners rettsstilling i Norge.

For mer informasjon:

Tove Smaadahl, tlf. 23 01 03 41 – Marius Råkil tlf. 91 36 30 22 – Long Litt Woon 24 05 59 51
Krisesentersekretariatet Alternativ til Vold Likestillingssenteret